

*Wandelen in een dennenbos is heel avontuurlijk,
Je loopt er voortdurend op naalden.*

(Geert De Kockere)

De gele kornoelje en het krentenboompje hebben rijkelijk gebloeid, nog vóór de bladeren tevoorschijn kwamen. Later op het jaar zullen enerzijds de langwerpige, rode, zure sappige vruchten en anderzijds de giftige rolronde bessen de natuur tooien. Een eerste fladderende dwergvleermuis geeft te kennen dat zij uit haar winterslaap ontwaakt is. Een teken aan de wand dat voor het leger GR- stappers terug het uur van de waarheid aangebroken is. Velen onder ons herinneren zich nog de vroegere problematische verplaatsingen met de trein. De bus bracht soelaas maar vandaag lezen we het vervolg op het boek "De trein der traagheid" van Johan Daisne. "De bus der traagheid" brengt ons in drie uur naar Kasterlee. Meneer De Wever: doe er iets aan. Keeses molen staat er maar belabberd bij: zonder armen toch geen zicht! Het contrast met een nabijgelegen Britse Militaire begraafplaats is o zo groot. Een kabouterpoortje loodst ons het sprookjesachtig domein "De Hoge Mouw" binnen. Als echte kabouters klauteren we de kabouterberg op tussen het spookachtig wortelgestel dat door verregaande erosie zeker de sprookjessfeer benadrukt. Het Provinciaal Groendomein "De Hoge Mouw", zowat 100 ha groot maakt deel uit van de Kempense Heuvelrug. Het vroegere heidegebied werd in de 20ste eeuw beplant met grove den, als stuthout voor de steenkoolindustrie. We naderen het domein "De Hoge Rielen", tijd voor een stop en plaatselijk regenbuitje. Een vroegere Brits Militaire Basis door het ministerie van Cultuur aangekocht en uitgebouwd tot een 250 ha kampeer- en vormingscentrum. We doorkruisen het Kwartier Pierre Gailly, genoemd naar een officier die in 1953 sneuvelde in de Koreaanse oorlog toen zijn verkenningsvliegtuig werd neergehaald. In sportmiddens geniet zijn broer Etienne meer bekendheid. Als marathonloper bereikte hij tijdens de Olympische Spelen in 1948 als eerst het Wembley Stadion. Een inzinking de laatste honderden meter leverde hem toch nog een derde plaats en bronzen plak op. Vlonderpaadjes voeren ons naar vochtig gebied; Rielens Gebroekt en de Balderij, een plek waar de Germaanse God Balder, de geest van de plantenwereld werd aanbeden. Natuur 100 % waar de Grote en Kleine Kaliebeek + het natuurgebied Winkelsbroek hun stempel drukken. De lauwe zonbeschenen rietkragen laten onze gedachten drijven naar onze voorouders die hier turf staken. Hedendaagse boeren kijken kopschuddend naar die groene jongens die in zo een nat en onvruchtbaar gebied ineens waardevol natuurgebied zien.... gelukkig maar. Een vogelkijkhut wuift ons toe, de open ruimte wenkt. Voetbalkantine "Hand in Hand" bezorgt ons een pracht van ontvangst en adempauze. De Tempelier vloeit er welig en de kas wordt flink gespijds.... We laten de groene zone achter ons, recht vooruit langsheen de spoorweg stevenen we af op het eindstation Turnhout. Over de A21-E34 bereiken we de industriezone waar weinig te versieren valt. De gebouwen van Brepols doen bij velen lichtjes branden. Turnhout wereldhoofdstad op gebied van grafische- en papiernijverheid. Reeds in 1826 werden hier de eerste speelkaarten gedrukt. Het Taxandriamuseum mag dan ook met verve het reliekschrijn van het Kempisch Verleden genoemd worden. In het stadspark treffen we nog een modelspoorweg aangelegd door enkele enthousiaste Railroad-Adepten. Kriskras doorlopen we het park en binnenstad met de Grote Markt, de St-Pieterskerk en het standbeeld van Renier Snieder (waar hebben we die man nog ontmoet?). Voor een bezoek aan het Begijnhof ontbreekt de nodige tijd. Gesticht in 1372 door Hertogin Maria van Brabant brandde alles af in 1552. Heropgebouwd door de Aartshertogen Albrecht en Isabella. Boven de zandstenen poort uit 1720 lacht de Heilige Begga ons toe. Zoekende ogen vinden dichtbij het Neorenaissance Station uit 1896 wel een bierhuisje waar tussen pot en pint nog rustig kan nageduvel worden.... maar een kaartje leggen..... dat zit er zeker niet meer in!!!!